

ת"פ 30234/11/17 - מדינת ישראל נגד אליהו אמנו

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 30234-11-17 מדינת ישראל נ' אמנו

לפני כבוד השופט שאול אבינור
המאשימה: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד ג'סיקה קובורסי
נגד
הנאשם: אליהו אמנו
ע"י ב"כ עו"ד רוי גבריאלי

גזר דין

א. רקע כללי - עיקר קביעות הכרעת הדין והשתלשלות ההליכים המשפטיים:

1. הנאשם הורשע, לאחר שמיעת הראיות, בעבירה של **תקיפה הגורמת חבלה ממשית**, לפי הוראות סעיף 380 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן - חוק העונשין).
2. על פי הנטען בעובדות כתב האישום, ביום 26.01.2017 בשעה 12:00 לערך הגיע הנאשם ברכבו לרחוב רחל המשוררת בבת ים וחסם את הכניסה לרחוב. באותה עת הגיע למקום המתלונן, אף הוא ברכב, וניסה להיכנס לרחוב. מכיוון שהנאשם חסם את דרכו של המתלונן, צפר לו הלה. בתגובה יצא הנאשם מרכבו, כשהוא אוחז במקל עץ אותו החזיק ברכב, ורץ לעבר המתלונן. הנאשם הכה עם המקל בראשו של המתלונן - אשר ישב אותה עת ברכבו, אך הוציא את ראשו מהחלון - פעמיים. כתוצאה מהמכות נגרמו למתלונן פצע מדמם בראשו וסימנים כחולים על כתפו השמאלית, והוא פונה לקבלת טיפול רפואי בבית החולים.
3. בתשובה לאישום, שהוגשה בכתב על-ידי ב"כ הנאשם (ר' בבקשה מס' 2), נטען כי הנאשם לא חסם את הרחוב אלא ביקש להחנות את רכבו. המתלונן צפר לנאשם, קילל אותו ואף יצא מהרכב והחל ללכת לכיוון הנאשם. עוד צוין, ש"הנאשם מודה כי יצא מהרכב עם מקל, אולם לא עשה בו שימוש אלא לאחר שהותקף על ידי המתלונן". טענת ההגנה העיקרית של הנאשם היתה, אפוא, הטענה ל"הגנה עצמית" מפני תקיפתו (הנטענת) של המתלונן.
4. כאמור, לאחר שמיעת הראיות הורשע הנאשם בעבירה בה הואשם בכתב האישום, תוך העדפת עדויות המתלונן ואמו על פני גרסת הנאשם. אין צורך לחזור כאן על הנמקות הכרעת הדין המפורטת, והמעין יעיין שם. עם זאת, ולצרכי גזר הדין בלבד, מן הראוי לציין את הקביעות הבאות מהכרעת הדין:
 - אין מחלוקת כי המקל - שבאמצעותו הכה הנאשם במתלונן - הונח בין מושבי הרכב, כאשר מדובר ברכב שהיה מצוי בשימוש הבלעדי של הנאשם (ר' בפסקה 33 להכרעת הדין ואילך).
 - בנסיבות העניין, אף לפי גרסת הנאשם לא מדובר במקרה של הגנה עצמית. הנאשם יצא מיוזמתו

מהרכב, כשהוא חמוש במקל, ללא כל סיבה ליציאה זו. הנאשם לא היה רשאי ל"התחמש" במקל ולצאת לקראת המתלון, יציאה שמלמדת בבירור על מגמת תקיפה להבדיל ממגמת התגוננות.

השימוש במקל להכאת המתלון בראשו, באופן שגרם לו לדימום חריף, הוא על פניו שימוש בכוח בלתי מידתי ובלתי נדרש. בהקשר זה יש להתחשב, בין השאר, באופן התנהלותו הכללית של הנאשם, אשר העיד על עצמו כ"עצבני". התנהגות הנאשם, גם במהלך עדותו על דוכן העדים, חשפה נטייה להתעמתות צעקנית ולהטחת האשמות חריפות ביותר. לא ניתן אפוא להניח, כי בעת האירוע הגיב הנאשם במתינות לצפצופי המתלון, וגרסת המתלון ואמו בדבר תגובה קיצונית מצידו של הנאשם, דהיינו: יציאה מהירה ונמרצת מרכבו לקראתם, נתמכת גם בדברים אלה.

אף עמדתו הלעגנית של הנאשם כלפי המתלון - כ"נמושה" ש"רץ לאמא שלו" - תומכת בגרסת המתלון שלפיה הוא לא תקף, כלל ועיקר, את הנאשם.

5. עם זאת, נוכח גרסתו ההגונה של המתלון, אשר ציין בעדותו כי ייתכן ודובר במכה אחת בלבד לראשו (ר' בהכרעת הדין, בפסקה 7 ובפסקה 36), נקבע בהכרעת הדין כי הוכח בבית המשפט - בוודאות הנדרשת בהליך פלילי - שהמתלון הוכה בראשו על ידי הנאשם, באמצעות המקל, פעם אחת בלבד. זאת, באופן שגרם למתלון לפציעה ולדימומים בראשו.

6. בהכרעת הדין צוינו העיכובים שנגרמו בשמיעת התיק בשל התנהלות ההגנה. לאחר סיום פרשת התביעה נקבע, לבקשת ההגנה, מועד נפרד לשמיעת פרשת ההגנה, אך מועד זה נדחה שוב ושוב בשל בקשות שונות של ההגנה, בין השאר על רקע אילוצים שונים של ב"כ הנאשם. בנוסף נטען כי נדרשת דחיית שמיעת פרשת ההגנה לשם הכנת חוות דעת מומחה בעניין מצבו הקוגניטיבי של הנאשם, אך בסופו של דבר לא הוגשה חוות דעת כאמור במסגרת שמיעת הראיות.

7. למרבה הצער, העיכובים החוזרים והנשנים בשמיעת ההליך נמשכו גם לאחר מתן הכרעת הדין (שניתנה עוד ביום 29.12.2021). זאת, בין השאר בשל אי התייצבות הנאשם לדיונים (ר' למשל בפרוטוקול, עמ' 53-54), עד כדי צורך בהוצאת צווי הבאה נגדו (שם, עמ' 57 ועמ' 61).

8. עוד יש לציין כי נוכח הודעת ב"כ המאשימה, שלפיה עמדת המאשימה היא להשתת ענישה שתכלול רכיב של מאסר בפועל, הוריתי בזמנו לממונה על עבודות השירות להכין חוות דעת בדבר התאמת הנאשם לעבודות שירות (תוך הבהרה כי אין בהחלטה זו משום קביעה כלשהי לגבי הענישה הראויה במקרה זה. ר' בפרוטוקול, עמ' 56-57). דא עקא, שהנאשם לא טרח להתייצב לבדיקות ההתאמה שנקבעו לו, חרף ההזדמנויות חוזרות ונשנות שניתנו לו - ולו לפני משורת הדין ולבקשות מטעם ב"כ הנאשם (ר' בבקשות מס' 19, 20, 21, 22, 23 ו-24) - ועל אף שהובהר לנאשם מפורשות כי התייצבות כאמור היא בגדר אינטרס שלו (בפרוטוקול, עמ' 58).

ב. הראיות לקביעת העונש:

9. מטעם המאשימה הוגש, כראיה לקביעת העונש, תדפיס המידע הפלילי של הנאשם (סומן ע/1). כעולה מתדפיס זה, לנאשם, יליד שנת 1961 (בן 61 שנים כיום), עבר פלילי מכביד ומתמשך הכולל 17 רישומים קודמים, לרבות שני רישומים מבית המשפט לנוער. הרשעותיו הקודמות של הנאשם הן בגין מגוון של עבירות, וכוללות הרשעות בעבירות רכוש וסמים, אך גם בעבירות אלימות. הנאשם אף נשא בעברו עונשי מאסר בפועל. עם זאת, מדובר בעבר פלילי ישן, שהתיישן, כאשר הרשעתו הקודמת האחרונה של

הנאשם היא משנת 2011.

10. ב"כ הנאשם, מצידה, הגישה דו"ח אבחון נירופסיכולוגי, שנערך לנאשם על ידי נירופסיכולוג קליני לפני למעלה משנתיים ימים (ביום 11.10.2020. סומן ס/1. להלן - דו"ח האבחון). כעולה מסיכום דו"ח האבחון הנאשם הוא רווק, בעל 8 שנות לימוד, המתגורר בגפו בבית הוריו וסובל מליקויים בריאותיים שונים. בגיל 13 עבר הנאשם תאונת דרכים, עם פגיעת ראש טראומתית חמורה ביותר, אשר גררה שינויים רגשיים-התנהגותיים וקשיי חשיבה משמעותיים. שיקומו של הנאשם מהתאונה לא צלח ותפקודו בפועל היה ירוד לכל אורך חייו. הנאשם אינו עובד מגיל 25, נעדר קשרים חברתיים, מבלה את רוב זמנו ללא מעש ותפקודו הביתי מצומצם ביותר.

11. עוד מצוין בסיכום דו"ח האבחון כי **"דפוס הממצאים תואם את הידוע על השלכות פגיעות ראש חמורות ומשקף פגיעה משמעותית במסלולים עצביים המעריבים את אונות המצח",** וכי **"דפוס הליקויים שהתגלה באבחון הנוכחי צפוי היה להשפיע על התנהלותו באירוע הנדון"** - לרבות בשל השיפוט הלקוי והקשיים בוויסות. עם זאת יש לציין, כי הגם שדו"ח האבחון מרחיב בתיאור הפגיעה הקשה אותה חווה הנאשם בגיל 13, כמו גם השלכותיה, בפרק ההתרשמות מן הנאשם מצוין כי הנאשם הגיע לפגישות האבחון באופן עצמאי, תוך שימוש ברכבו הפרטי ובתחבורה הציבורית, לסירוגין. בשיחה עצמה יצר הנאשם קשר עין תקין, קורות חייו תוארו באופן ברור ולא התגלו אצלו ליקויי התמצאות או חשיבה חריגים, הגם שהיה רושם לקשיי שיפוט (ר' בעמ' 2 לדו"ח האבחון).

12. ב"כ הנאשם הוסיפה והגישה מסמכים רפואיים, המתארים את התרופות הרבות אותן נוטל הנאשם באופן יומיומי (סומנו ס/2) לשם טיפול בבעיותיו הרפואיות השונות. כמו כן הציגה ב"כ הנאשם מסמכים מטעם המוסד לביטוח לאומי אודות תביעות קצבות נכות של הנאשם, שהתקבלו בחלקן.

ג. עיקר טיעוני הצדדים:

13. בטיעוניה עמדה ב"כ המאשימה על נסיבות האירוע מושא הכרעת הדין. ב"כ המאשימה הדגישה כי הנסיבה שהובילה את הנאשם לביצוע התקיפה היתה צפירה של המתלון וצפירה בלבד, לאחר שהנאשם חסם את הרחוב עם רכבו. בשל אותה צפירה הצטייד הנאשם במקל עץ שהיה ברכבו, יצא עמו מהרכב והכה את המתלון בראשו, באופן שחייב טיפול רפואי והיה אף עלול להסתיים בתוצאות קשות בהרבה.

14. מדובר אפוא באלימות ברוטאלית, על רקע השימוש בדרך, כאשר מעשה העבירה נעשה באמצע רחוב בשעות הצהרים ובנוכחות אמו של המתלון. אגב כך עמדה ב"כ המאשימה על הערכים החברתיים שנפגעו כתולדה מביצוע העבירה על ידי הנאשם, ובהם ההגנה על ביטחון הציבור ועל ביטחון המתלון, וכן ההגנה על שלמות גופו ובריאותו של המתלון ועל זכותו לשימוש בדרך. על רקע כל אלה ותוך הפנייה לפסיקה עתרה ב"כ המאשימה לקביעת מתחם עונש הולם שבין 6 חודשי מאסר בפועל, לנשיאה אפשרית בדרך של עבודות שירות, לבין 14 חודשי מאסר בפועל.

15. אשר לגזירת עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם הדגישה ב"כ המאשימה את עברו הפלילי המכביד של הנאשם, הכולל שבע הרשעות רלוואנטיות. אכן, מדובר בעבר ישן, אך בנסיבותיו יש כדי ללמד, כך לשיטת ב"כ המאשימה, על כך שהנאשם הוא אדם אלים. מעבר לכך, הנאשם לא נטל אחריות על מעשיו ואף לא הביע כל אמפתיה למתלון. עוד הטעימה ב"כ המאשימה כי את חלוף הזמן הרב מאז ביצוע העבירה יש לזקוף לחובת הנאשם, אשר גרם לדחיות מרובות, לרבות לאחרונה באי

התייצבויות אצל הממונה.

16. בנסיבות אלה עתרה ב"כ המאשימה לגזירת דינו של הנאשם בשליש העליון של מתחם העונש ההולם לו טענה, ובאופן קונקרטי להשתת העונשים הבאים: מאסר בפועל לתקופה של 12 חודשים; מאסר מותנה; קנס כספי ופיצוי משמעותי למתלונן.
17. ב"כ הנאשם, מצידה, ביקשה לראות את היבטי הקולה בכל נסיבות הפרשה דנא. לשיטתה, מעבר לכך שמניהול התיק עלה כי הנאשם היכה במתלונן רק פעם אחת, במהלך שמיעת הראיות גם נלמד שהמתלונן ואמו אינם חפצים בפיצוי ועל כן אין מקום לפסוק פיצוי כאמור; מה גם שמצבו הכלכלי של הנאשם קשה והוא מתפרנס מקצבת נכות.
18. ב"כ הנאשם ערה לכך שנתבקשו בתיק דחיות מרובות, אך הוסיפה וטענה כי דובר בתקופת התפרצות נגיף הקורונה ובתקופה בה היה הנאשם מאושפז פעמיים בבית חולים. הנאשם אמנם לא התייצב אצל הממונה על עבודות השירות, על אף ההזדמנויות שניתנו לו לעשות כן, אך הוא נהג כך משום שהוא סובל מנכות מלאה ועל כן אינו יכול לעבוד (בפרוטוקול, עמ' 63, שורה 21 ואילך). בד בבד עתרה ב"כ הנאשם לשילוב מרשה בהליכים טיפוליים, הגם שלא הציגה אינדיקציה לכך שהנאשם מעוניין או מבקש להשתלב בהליכים כאמור.
19. ב"כ הנאשם חזרה והפנתה לדו"ח האבחון ועתרה לגזור ממנו "קרבה לסייג" לצורך קביעת מתחם העונש ההולם. בנסיבות אלה, כך לשיטת ב"כ הנאשם, שום תועלת חברתית לא תצמח מהכנסת אדם כמו הנאשם לכלא, בפרט בהתחשב במצבו הרפואי, הנפשי והשכלי. ב"כ הנאשם עתרה אפוא להסתפקות בענישה מקלה מאוד, של מאסר מותנה בלבד. לטענת ב"כ הנאשם, מאסר בפועל לא ירתיע את הנאשם, אך מאסר על תנאי "**בהחלט ירתיע**" ועל כן ראוי להסתפק בעונש זה בלבד (בפרוטוקול, עמ' 64 שורה 17 ואילך).
20. לבסוף הנאשם, בדברו האחרון לעונש, חזר על טענתו לחפות ושב והשליך את האחריות לאירוע לפתחו של המתלונן, באומרו: "**אני נשבע ביקר לי שאני חף מפשע... הוא יצא אליי מהאוטו, תקף אותי... אני לא בחור אלים. אני נשבע ביקר לי שאני לא אלים. אני פשוט מגן על עצמי. מעולם לא תקפתי אדם ראשון...**" (בפרוטוקול, עמ' 64 שורה 29 ואילך).

ד. קביעת מתחם העונש ההולם:

21. בעת גזירת עונשו של נאשם על בית המשפט לקבוע, תחילה, את מתחם העונש ההולם לאירוע שבגינו הורשע הנאשם, ולאחר מכן לגזור את עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם; והכל כאמור בהוראות סעיף 40ג לחוק העונשין. קביעת מתחם העונש ההולם תיעשה, בהתאם להוראות חוק העונשין, תוך התחשבות בערכים החברתיים שנפגעו כתולדה מביצוע העבירות ובמידת הפגיעה בהם, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות.
22. לעניין הערכים החברתיים שנפגעו כתולדה מביצוע העבירה דנא מקובל עליי טיעון ב"כ המאשימה. אכן, הפסיקה חוזרת ומדגישה את חומרתן הרבה של עבירות אלימות, אשר פוגעות בערכים החברתיים של ההגנה על שלום הציבור ועל שלוותו, ההגנה על שלום הגוף, וכן פוגעות במרקם החברתי וביכולת לקיים חברה תרבותית ומתוקנת. בנסיבות אלה ישנה חשיבות רבה להיבטי ההרתעה בעבירות אלימות הגורמות לחבלות ולפיכת על מתחם העונש ההולם בכגון דא להתחיל, ככלל, בעונש של מאסר בפועל,

ולו לנשיאה בדרך של עבודות שירות.

23. בנוסף, במקרה דנא קיימת חומרה נוספת בשל ביצוע העבירה על רקע התופעה הפסולה המכונה "זעם בדרכים" ("road rage"), אשר משקפת מקרים של אלימות חמורה בכבישים בגין מעשים של מה בכך, ושעל כן יש בה פגיעה חמורה בשלום הציבור ובמיוחד בתחושת הביטחון האישי של ציבור המשתמשים בדרך (לניתוח התופעה והשלכותיה ביתר הרחבה ר' ת"פ (שלום ת"א) 33995-10-13 **מדינת ישראל נ' בוהדנה** (01.11.2015), בפסקה 42 ואילך להכרעת הדין).

24. קביעת מתחם העונש ההולם נגזרת, כאמור, לא רק מחומרת העבירה כשלעצמה, אלא גם מחומרתה בנסיבות שבהן היא בוצעה, כאשר בענייננו קיימות מספר נסיבות חומרה: **ראשית**, הנאשם החזיק ברכבו, בין מושבי הרכב, במקל עץ, עובדה המלמדת על נכונות להשתמש באלימות חמורה אגב נסיעה בכביש. **שנית**, הנאשם יצא מרכבו עם המקל, כאשר באותה עת לא היה עליו כל איום שעשוי היה להצדיק התנהגות זו. **שלישית**, הנאשם הכה במתלונן עם המקל בראשו, דהיינו באיבר גוף רגיש ובאופן שלא רק חבל במתלונן חבלה ממשית אלא שהיה עלול להביא, חלילה, לתוצאות חמורות בהרבה. **רביעית**, הנאשם נקט באלימות כלפי המתלונן בראש חוצות ובצהרי יום, אל מול אמו של המתלונן, דהיינו באופן שהוא גם מבזה ומשפיל.

25. מנגד, יש להתחשב לקולה, **ראשית**, בעובדה שהוכח כי דובר במכה אחת בלבד, **ושנית**, במצבו הנפשי-קוגניטיבי של הנאשם. אמנם, נוכח מכלול הנתונים, העולים כאמור מדו"ח האבחון, איני מקבל את טענת ב"כ הנאשם כי מתקיים במקרה זה מצב של "**קרבה לסייג**", כמשמעותו בהוראות סעיף 40ט(א)(9) לחוק העונשין; וברי כי עסקינן בנאשם היודע ומבין היטב את משמעותה ותוצאותיה של פעולה בה מונחת על אדם מכה בראש עם מקל עץ. עם זאת יש מקום להתחשב במידת מה, נוכח הנתונים הרפואיים, בנטייתו של הנאשם לתגובות מתפרצות ומועצמות.

26. אשר למדיניות הענישה הנהוגה ניתן להפנות, למשל, לת"פ (שלום ראשל"צ) 53870-08-19 **מדינת ישראל נ' באייה** (08.05.2022), שנסבותיו דומות אך חמורות מענייננו, בו נקבע מתחם עונש הולם שבין 5 חודשי מאסר בפועל לבין 15 חודשי מאסר בפועל. כמו כן, ר' גם רע"פ 9215/20 **מזרחי נ' מדינת ישראל** (30.12.2020), והחלטות הערכאות דלמטה באותו המקרה בעניין מתחם העונש ההולם.

27. אני קובע אפוא את מתחם העונש ההולם, במקרה זה, בין 3 חודשי מאסר בפועל לבין 12 חודשי מאסר בפועל.

ה. גזירת עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם:

28. לאחר קביעת מתחם העונש ההולם על בית המשפט לגזור את עונשו של הנאשם בתוך מתחם זה - למעט במקרים יוצאי דופן, בהם הוא רשאי לחרוג מכך, שאין ענינם לכאן - תוך התחשבות בנסיבות שאין קשורות בביצוע העבירות.

29. אשר לנאשם שלפניי, השיקולים הרלוואנטיים לגזירת עונשו הם כלהלן:

עברו הפלילי של הנאשם - לנאשם עבר פלילי מכביד הכולל 17 רישומים קודמים, לרבות בעבירות אלימות, וכאמור לא מדובר במקרה בו עומד הנאשם בפעם הראשונה בפני עונש של מאסר בפועל. עם זאת, מדובר בעבר פלילי שהתיישן ועל כן אין ליתן לו משקל של ממש לחובת הנאשם.

עמוד 5

הודאה ונטילת אחריות - הנאשם כפר בעובדות כתב האישום ועמד על ניהול הליך שמיעת ראיות מלא, שכלל חקירה נגדית ממצה של העדים, לרבות המתלונן ואמו. עם זאת, זוהי זכותו של הנאשם לעמוד על ניהול משפטו במלואו ופשיטא כי אין לזקוף זאת לחובתו (ור' גם בהוראות סעיף 40א(6) סיפא לחוק העונשין).

נתוני האישום של הנאשם ונסיבות חייו - הנאשם יליד שנת 1961, בן 61 שנה כיום, חי בגפו ואינו עובד. הנאשם אף סובל ממצב נפשי ובריאותי מורכב.

מאמצי הנאשם לתיקון תוצאות העבירה ולפיצוי על הנזק שנגרם בעטייה - הנאשם לא עשה מאומה לתיקון תוצאות העבירה, לא פיצה את המתלונן ואף השליך עליו אשמה ולעג לו.

חלופי הזמן מעת ביצוע העבירה - מאז ביצוע העבירה חלפו כבר שנים ארוכות. ואולם, הדחיות בדיונים נגרמו, רובן ככולן, בשל התנהלות ההגנה, לרבות אי התייצבויות של הנאשם. חלק מהדחיות אף נגרמו בשל בקשות ליתן לנאשם הזדמנויות חוזרות ונשנות להתייצבות אצל הממונה על עבודות השירות, כאשר בטיעונים לעונש הוברר כי הנאשם לא התייצב שם בכוונת-מכוון, בשל סברתו שאינו כשיר לעבוד בעבודות שירות.

30. מכלול הנסיבות והשיקולים הנ"ל מגלה תמונה מורכבת. נסיבותיו האישיות והבריאותיות של הנאשם אינן פשוטות, אך בד בבד התנהלותו היא תוקפנית ואף אלימה בטענה ל"עצבנות", ללא התחשבות מינימלית בזולת. נסיבות הקולה עולות אפוא במידה מסוימת על נסיבות החומרה, באופן שיש לגזור את עונשו של הנאשם בחלק התחתון של מתחם העונש ההולם, אך לא ברף התחתון ממש.

31. נותר אפוא לדון בסוגיית רכיב העונש של מאסר בפועל. נוכח טווח מתחם העונש ההולם, כמו גם העונש הקונקרטי שיש להשית על הנאשם, ברי כי מדובר בעונש שניתן לשאתו בדרך של עבודות שירות בכפוף לחוות דעתו של הממונה על עבודות השירות. כאמור, לנאשם ניתנו - לבקשת ההגנה - מספר הזדמנויות להתייצב אצל הממונה והוא לא טרח לעשות כן, כאשר רק בטיעונים לעונש הוסבר שהדבר נעשה בכוונת-מכוון נוכח סברת הנאשם שאין באפשרותו לבצע עבודות שירות. בנסיבות אלה בוודאי שאין כל הצדקה להימנע מלהטיל על הנאשם עונש של מאסר בפועל, מה גם שאין מסגרת משפטית המאפשרת לעשות כן.

32. כאן לא למותר להוסיף ולציין כי, על פי הוראות המפורשות של סעיף 51ב(א) לחוק העונשין, עבודות שירות אינן אלא דרך לנשיאת עונש של מאסר בפועל, ועל רקע זה אף נפסק כי עבודות שירות "אינן סוג נוסף של עונש, אלא אך צורה מיוחדת לנשיאתו... זו למעשה אופציה שמוענקת לנאשם, שכן נגזר עליו עונש מאסר, אך ניתנת לו האפשרות לרצות את מאסרו מחוץ לכותלי בית הכלא" (רע"ב 10509/06 פרידמן נ' שירות בתי הסוהר (04.02.2007), בפסקה 4 להחלטה). הנאשם שלפניי דחה בהתנהגותו ובמפורש את ה"אופציה" האמורה שהוענקה לו - לפניו משורת הדין אף מספר פעמים - ובנסיבות אלה עליו לשאת את עונשו מאחורי סורג ובריח.

1. סוף דבר:

33. אשר על כן - ובהתחשב בשיקולים לכף חומרה ולכף קולה, אשר פורטו לעיל - אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

(א) 4 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו בהתאם לרישומי שירות בתי הסוהר.

עמוד 6

על הנאשם להתייצב לנשיאת עונשו בבית המעצר ניצן, או במקום אחר שייקבע שירות בתי הסוהר, ביום 01.02.2023 עד השעה 10:00.

ב"כ הנאשם תתאם את הכניסה למאסר עם ענף אבחון ומיון של שירות בתי הסוהר, על מנת להבטיח עריכת "מיון מוקדם" לנאשם אשר יקל על קליטתו בבית הסוהר.

(ב) מאסר על תנאי למשך 7 חודשים, אותו לא יישא הנאשם אלא אם כן יעבור, תוך שלוש שנים מיום שחרורו מן המאסר, עבירה של אלימות כלפי הגוף.

(ג) פיצויים למתלונן, עד תביעה מס' 2, בסך של 1,500 ₪.

הפיצויים ישולמו ב-3 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים, החל מיום 01.07.2023 ובכל אחד בחודש שלאחריו. היה והנאשם לא ישלם את אחד התשלומים במועד תועמד כל יתרת הפיצויים לפירעון מיד.

באחריות ב"כ המאשימה להגיש הודעה למזכירות בית המשפט בדבר פרטי המתלונן, לצורך העברת הפיצויים.

ניתן בזה צו כללי, לעניין מוצגים, לשיקול דעתו של קצין משטרה.

זכות ערעור בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, י"ז כסלו תשפ"ג, 11 דצמבר 2022, במעמד הצדדים.